

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

XIX. De mediis ad conseruandam castitatem idoneis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

talium librorū lectio, qua ratione permit-
tetur religiosi castitatem professis? Quod
in libris legitur, hoc in corde ruminatur, &
quod in corde ruminatur, facile in affectu
retinetur.

EST & alius hostis castitatis, hoc magis
pertimescendus, quò ægrius cognoscitur.
Nimia videlicet securitas & confidentia re-
ligiosi in sua continentia. Hæc enim mul-
tos impulit in lapsum, nec mirum, quia est
superbiæ filia. Qui vult esse castus, & peri-
cula non fugit, nimis de se præsumit. Non
ita fecerunt humiles & casti mei serui: sed
viribus suis diffisi, quicquid cupiditates car-
nis inflammare poterat, studiosè refuge-
runt. Nimia securitas, vt non faciat religio-
sum temerarium, saltem facit negligentem
& incurium, quorum vtrumque non paruum
creat periculum castitatis. Qui sibi nimi-
um præfidit, facile se exponit periculis, &
idcirco sæpe inducitur in fraudem, & iactu-
ram maiorem, quàm putabat, facit.

*De mediis ad conseruandam casti-
tatem idoneis.*

CAPVT XIX.

FILII, in præliis, quæ inter homines gerū-
tur,

tur, vtile est nunc se in conspectum hostis dare, nunc minoribus copiis eum lacerare, solet enim audacia animos hostiles deiicere & in fugam compellere. Verum in hoc bello spirituali, vbi cum carnis vitio dimicandum est, fuga potius quam congressu, victoria obtinetur. Nam qui conatur hostem suum inuadere, in maximum periculum se conicit ne vincatur, & ordinariè plus damni quam lucri facit. Neque mirum id tibi videri debet, quia in huius mundi conflictibus, dum impressio fit in hostem, animi militum magis accenduntur, aduersariorum verò languescunt. In hoc autem conflictu accidit contrarium, quò enim acrius concupiscentiæ restiteris, hoc illa ferocit magis, & inflammata continenter aut ferit, aut pungit: ac proindè consultius fugitur. Tu Salomone sapientior non es, qui quoniam occasiones non fugit, tam fædè lapsus est. Ioannes baptista, meus præcursor, etiam si in vtero matris esset sanctificatus, tamen vt omnes delinquendi fugeret occasiones, etiamnum puer in solitudinem se abdidit. Et tu qui neque es sanctificatus, neque tanta virtute præditus, vis inter medias occasiones te ingerere, & hosti resistere? Signum id manifestum, vel quod nul-

lam

lam tui notitiam sis consecutus, vel quod parui facias donum castitatis.

ALTERVM medium est, fædas suggestiones menti à dæmone obiectas citissimè repellere. Sunt enim velut plantulæ quædam, quæ nisi ilicò ex animæ horto effodiantur, mox agunt radices, crescunt, & simul producunt spinas, quæ animam pungant, & castitatem suffocent. Religiosus, qui turpes cogitationes, postquam eas animaduertit, à se non abiicit, indicat sibi eas placere: & si placent, qua ratione amare potest puritatem mentis, quæ talibus cogitationibus inquinatur? Si fædæ cogitationes etiam nocent, quamprimum exortæ sunt, quanto magis nocebunt si mora interposita conuauerint? Carbunculi licet minimi, si aliquânto tempore sub pannis delitescant & fâtorè excitant, & pannos lædunt. Si religiosi considerarent, quantis incommodis se liberent, si statim à primis initiis fædas carnis suggestiones profligent, nullus sineret paruulos Babylonis in cordis sui penentralibus crescere, sed confestim allideret ad petram. Nostra ignauia in exterminandis impuris cogitationibus, facit dæmonem diligentem & audacem in nobis contra castitatem tentandis.

IVVAT quoque ad castitatem conseruã-
dam, nonnunquam esse cæcum, surdum &
mutum. Si enim verum est, non esse fas vi-
dere vel audire, quod non licet desiderare;
quam causam habet religiosus, vt, dum in
publicũ prodit, in omniũ occurrentiũ vult⁹
oculos coniiciat? relinquat hoc munus pi-
etoribus, qui vt rectè vultus humanos expri-
mant, necesse habent oculos in eos defige-
re. Bonus castusque religiosus potius sibi
contemplandos sumit vultus, quales futuri
sunt post mortem, quàm quales sunt in vita.
Quid enim prodest, contueri ea, quæ parũ
salũtaria sunt, imò quæ impediunt rerum
vtilium meditationem? Quò minus res
huius mundi oculis, vel auribus vsurpau-
eris, hoc securiũ solatio castitatis perfru-
eris.

NON paruum adhæc ad puritatem men-
tis conseruandam adiuuentũ affert, otij fu-
ga, quod vti castitati permolestum est, ita
carni est gratissimum, quæ otio solet pin-
guescere, & consequenter in castitatem fe-
rocior indies reddi. Otium agere est ostium
patefacere furibus & prædonibus. Qui eni-
nim nihil curat, iacturam rerum suarum fa-
cere, is non aliud agit, quàm opportunita-
tem præbet diripiendi sua prædonibus. Qui
benè

benè est occupatus, nulli aures præbere solet nisi in rebus necessariis. Qui verò otiosus est, & recreationibus deditus, omnibus audientiam offert, æquè promptus ad secularia ac spiritalia colloquia. Sed si spiritalia sint, mox evanescent, si secularia & carnalia otio augmentur. Tu modo vide, num conueniat te esse otiosum, qui ad religionem non venisti, nisi ut multos sustineres pro Christo labores. deindè an congruat per otium aduersus castitatem patrocinari carni, cum voto Deo promiseris castitatem? Nonnulli in dæmonem culpam coniiciunt, quod nimium sædis cogitationibus exagitentur, cum potius ipsi sint culpabiles. ille enim tentando conatur occupationes ingerere iis qui nullas habent, ut officio suo faciat satis. Quare si illi semper pia aliqua actione distenti essent, dæmon locum non haberet, & castitas tutius conseruaretur. Velle vacare otio, & tentari nolle, simul cohærere nequeunt, quia nihil æquè ad spicula temptationum iacienda inuitat dæmonem ac otium.

SERVI mei, qui modo felices regnant in cælo, ad tuendam in terra castitatem in duabus maximè virtutibus, humilitate scilicet & penitentia se exercuerunt. Humili-

O s gas

ras cordis, ceu pia mater, omninò conatur castitatem tanquam caram filiam suam conseruare. Probè siquidem illi serui mei intelligebant, admodum difficile esse ab homine superbo & arrogante saluam & incolumè teneri castitatem. Pœnitentia quoque conseruatricis est castitatis, quantum atinet ad corpus & idcirco mortificandæ carni admodum dediti fuère, hi ieiuniis, illi disciplinis, alij vigiliis, ciliciis, & id genus afflictionibus, scientes eas esse quasi antidota præseruatiua puritatis. Quando autem hæc remedia non iuuabant, adhibeant efficaciora. Vndè quidam ad extinguendum libidinis ardorem se in gelidissimas aquas immerferunt, alij in niues, alij in vriticas & vepres se nudos abiecère, alij digitos ambussère. Quibus actibus declararunt se magnos carnis inimicos, & fidos conseruatores castitatis. Non potest domari corpus, nisi adhibita aliqua seueritate. Corpus autem indomitum molestè fert castitatem, ac tandem vel prorsus abiicit, vel non diu eam custodit inuiolatam.

DE VOTO OBEDIENTIÆ.

In quo consistat obedientia religiosa.

Caput